

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

*“Я б із великим задоволенням приєднався
до товариства шукачів пригод”.*

Дж. М. Баррі

*Від дому та благої справи
До обрію, що вабить всіх,
Ніщо так не вартує слави,
Як вірних друзів щирий сміх.*

*Гілер Беллок **

* Гілер Беллок [Hilaire Belloc] (1870–1953) — англійський поет французького походження.

ЯК З'ЯВИЛАСЯ ЦЯ КНИЖКА

Спочатку була п'єса. Потім з'явилася повість. На початку ХХ століття історія про Пітера Пена користувалася просто-таки шаленою популярністю. Саме вона зробила Джеймса Метью Баррі найуспішнішим письменником Англії.

У 1929 році Баррі передав усі права на Пітера Пена лондонській дитячій лікарні “Грейт-Ормонд-Стріт”. Це означало, що відтепер, коли хтось ставитиме п'єсу чи купуватиме примірник книги “Пітер Пен і Венді”, авторські відсотки буде отримувати не баронет Джеймс Метью Баррі, а дитяча лікарня. Час засвідчив, що кращого дарунка автор Пітера Пена придумати не зміг би, навіть якби дуже захотів.

У 2004 році лікарня “Грейт-Ормонд-Стріт” уперше зважилася дати дозвіл на написання книжки, яка стала би продовженням повісті “Пітер Пен і Венді”. Було оголошено конкурс, покликаний виявити кандидатуру для виконання почесної місії. Ознайомившись із низкою сюжетів та фрагментами творів різних письменників, лікарня спинула свій вибір на Джеральдін Мак-Коркран. А її книжка “Пітер Пен і Багрянний Пірат”, яку ви тримаєте в руках, стала продовженням великої історії про маленького хлопчика.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Давні Друзі

— Я сьогодні не буду спати, хоч би там що! — вирізав Джон. Його дружина неабияк здивувалася: ще можна зрозуміти, коли діти зволікають зі сном. Але дорослі, та й сам Джон, зазвичай одразу після вечері починають мріяти про м'які подушки і теплі ковдри. — Хоч би там що!.. — повторив чоловік таким гірким голосом, що жінка не на жарт розхвилювалася.

— Що, знову ті сни? — запитала вона якомога лагідніше. — Це просто жах...

Джон протер сонні очі:

— Я тобі вже казав. Це ніякі не сни! Ну що має зробити чоловік, аби в нього вдома йому повірили?!

Дружина ніжно скуйовдила блискучу чоловікову чуприну й пішла стелити постіль. З того боку, де спав Джон, під покривалом щось лежало. То не була грілка, плюшевий ведмедик чи бібліотечна книга. Місіс Джон відкинула ковдру. І знайшла абордажну шаблю.

Вона зітхнула й почепила шаблю на кілок за дверима, де вже висіли сагайдак зі стрілами та Джонів одяг. І жінка, і чоловік воліли триматися так, неначе нічого не сталося (бо саме так поводяться дорослі, утрапивши до якоїсь халепи), хоча обоє чудово розуміли: Джонові знову сниться Небувалія. Щоразу після такого сну, вранці, у ліжку неодмінно щось з'являлося, неначе кісточки біля миски зі сливами, коли ви ними поласуєте. То шабля, то свічка, то лук, то пляшечка з-під ліків, то старомодний циліндр... А після того, як Джонові наснилися русалки, нагорі цілий день тхнуло рибою. У домі вже назбиралася повна шафа всякої всячини, що залишалася після снів: тут тобі і будильник, і піратський трикутний капелюх, і прикрашений кольоровим пір'ям головний убір індіанського вождя. Там ще була пов'язка на очі (найстрашнішими видавалися ті ночі, коли Джонові снівся капітан Гак).

Тільки-но місіс Джон узялася підбивати подушку, аби зробити її пухкішою, як гримнув оглушливий постріл, розбудивши сусідів і наполохавши пса. Куля зі свистом пролетіла через кімнату, відрикошетила від торшера й розтрощила вазу. Обережно, двома пальцями, неначе то була не зброя, а протухлий оселедець, місіс Джон витягнула з-під подушки пістолет і пожбурила його у смітник.

У дверях з'явився Джон.

— Якби ти знала, наскільки вони *реальні* — ті трикляті сні!.. — зітхнув він. — Неначе все відбувається не вві сні, а *НАЯВУ!*

Усім Давнім Дружям, що мешкали в різних районах Лондона і навіть у такій глухомані, як Фозерингден та

ЗМІСТ

<i>Розділ перший. Давні Друзі</i>	9
<i>Розділ другий. Полювання на ельфа</i>	15
<i>Розділ третій. Велике перевдягання</i>	24
<i>Розділ четвертий. Найєдиніший Хлопчак</i>	35
<i>Розділ п'ятий. Експедиція Туттукс</i>	46
<i>Розділ шостий. Циркмейстер Мандрюха</i>	63
<i>Розділ сьомий. Той самий камзол</i>	71
<i>Розділ восьмий. На морі</i>	77
<i>Розділ дев'ятий. Дільба по-чесному</i>	88
<i>Розділ десятий. Рудна скеля</i>	96
<i>Розділ одинадцятий. Риф Розпачу та Лабіринт Відьом</i>	104
<i>Розділ дванадцятий. Дільба по-чесному</i>	116
<i>Розділ тринадцятий. Хто за кого?</i>	129
<i>Розділ чотирнадцятий. Кінець безклопітним дням</i>	140
<i>Розділ п'ятнадцятий. Країна Ніденія</i>	150
<i>Розділ шістнадцятий. Бій із тінню</i>	159
<i>Розділ сімнадцятий. Несправжній Пітер</i>	169
<i>Розділ вісімнадцятий. Гра зі смертю</i>	178
<i>Розділ дев'ятнадцятий. Погорілець</i>	191
<i>Розділ двадцятий. Не щастить</i>	199
<i>Розділ двадцять перший. Повноліття</i>	206
<i>Розділ двадцять другий. Наслідки</i>	214
<i>Розділ двадцять третій. Червоний камзол</i>	221
<i>Розділ двадцять четвертий. Знову разом</i>	231
<i>Розділ двадцять п'ятий. Зневірені</i>	240
<i>Післямова</i>	252